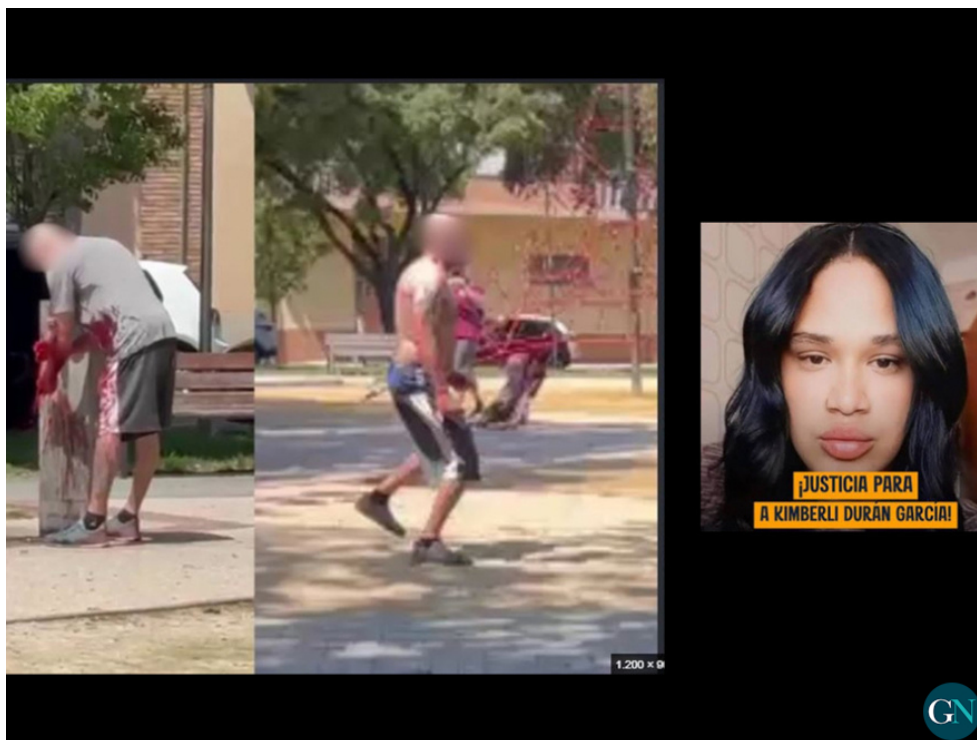


Cinc mesos després del seu assassinat: «Jo només vull justícia per a la Kimberly»

Alt Empordà | 21-10-2026 | 14:02



Assassinat a Figueres

«Jo només vull justícia per a la Kimberly». Erika García Rodríguez ho diu com si tota la resta hagués deixat d'importar. El passat 19 d'octubre es van complir cinc mesos de l'assassinat de la seva filla, un temps que no ha alleujat el seu dolor ni ha esmorteït la seva exigència de justícia. Erika també demana una cosa encara més difícil d'aconseguir: «Vull que la mort de Kimberly no acabi perduda en l'oblit, convertida en una notícia antiga, en un nom que ja ningú no recorda».

Aquest afany per mantenir viva la memòria de Kimberly també va ser present en la recent convocatòria pel cas de Carla Fernández Gutiérrez, a la qual la família de Carla va assistir acompanyada de l'advocat que la representa. Hi van portar una fotografia de la seva filla, una manera de posar rostre a la violència masclista.

Erika la recorda rient, fent bromes i ajudant la gent. «Jo li deia que era una boja, la meva boja», explica la seva mare. «Almenys era així abans de conèixer el seu futur assassí».

Kimberly havia arribat a Espanya des d'Hondures quan tenia nou anys. Va viure a la Jonquera, on va estudiar, i després es va traslladar amb la seva mare a Figueres. Erika esperava que, en una ciutat més gran, la seva filla pogués passar més desapercebuda i que els altres deixessin de ficar-se tant amb ella. Aleshores, per fi, la van avisar que havia arribat el seu torn a la llista d'espera per al canvi de gènere.

A Figueres, Kimberly va trobar feina a Amazon i va conèixer Andrés R. C., a qui anomenaven Andy. Segons el relat de la família, la relació va acabar convertint-se en un entorn de gelosia, aïllament i agressions.

El 19 de maig de 2026, a la plaça de Josep Tarradellas de Figueres, Kimberly va ser apunyala

mortalment per la seva exparella. El crim va tenir lloc a plena llum del dia. La indignació posterior es va estendre més enllà del seu entorn: els antecedents de maltractament atribuïts a l'agressor, l'ordre d'allunyament vigent i la seva posada en llibertat poques hores abans de l'assassinat van suscitar preguntes sobre la capacitat de les institucions per protegir les persones que es troben en perill.

La mare no vol que el cas de Kimberly sigui un més entre els de violència de gènere. Vol que el que ha passat serveixi d'esperança a altres mares que travessen situacions semblants. «Espero viure prou per veure com el responsable de la mort de la meua filla paga pel que ha fet».

Autor: [Matías Crowder](#)